

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Climenco Veaceslav xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.08.2016 – 14.06.2019;

Instanța de apel: 03.10.2019 – 26.11.2021;

Instanța de recurs: 18.04.2022 – 21.09.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iunie 2019, Climenco Veaceslav a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Climenco Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.224 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. De către organul de urmărire penală, Climenco Veaceslav a fost învinuit că în perioada anului 2015, prin înțelegere prealabilă și de comun cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând intenționat și urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă a substanțelor radioactive (uraniu), care conform prevederilor art.4 al Legii RM nr.132 din 08.06.2012 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare și radiologice și art.1348 Cod penal, uraniul reprezintă material radioactiv, iar prin material radioactiv se înțelege - orice material, în orice stare de agregare, care prezintă fenomenul de radioactivitate, inclusiv deșeurile radioactive; și a substanțelor toxice/otrăvitoare (mercur), care conform Anexei nr.1 al Hotărârii de Guvern nr.637 din 27.05.2003, privind controlul transportării transfrontaliere a deșeurilor și eliminării acestora, reprezintă substanță toxică, care a contribuit la transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin

metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, substanțe radioactive (uraniu) în cantitate de 55 gr. și substanțe toxice/otrăvitoare (mercur) în cantitate de 3kg, în sumă totală de 400 000 euro, care conform cursului oficial BNM reprezintă echivalentul a 9 008 440 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

2.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Climenco Veaceslav, în perioada lunilor aprilie - mai a anului 2016, prin înțelegere prealabilă cu Rășină Serghei, care au contribuit la realizarea infracțiunii în calitate de autori, și cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii profitului ilicit prin comercializarea substanțelor radioactive și toxice, au organizat de comun acord, transportarea și păstrarea, pe teritoriul mun. Chișinău, în lipsa măsurilor de securitate și condițiilor special amenajate, au întreprins acțiuni de comercializare a substanței radioactive - uraniu și substanței toxice mercur.

Astfel, la 05.05.2016, Rășină Serghei, aflându-se în regiunea fabricii „Telemar” str. Uzinelor din mun. Chișinău, la indicația lui Climenco Veaceslav, i-a transmis investigatorului sub acoperire Busuioc Ion în calitate de probă, mostre de uraniu în cantitate de 5 gr. în folie de culoare argintie, și mostre de mercur în într-o fiolă de sticlă, solicitând de la investigatorul sub acoperire Busuioc Ion, suma de 400 000 euro, care conform cursului oficial BNM reprezintă echivalentul a 9 008 440 lei, pentru 55 gr. de uraniu și 3kg de mercur.

Ulterior, în continuarea realizării scopului infracțional de comercializare a substanțelor radioactive și toxice, coautorul Rășină Serghei, aflându-se la intersecția străzilor Albișoara și Mihai Viteazul din mun. Chișinău, la 22.06.2016 a transmis investigatorului sub acoperire Busuioc Ion un obiect neidentificat cu o dimensiune de circa 15 cm., de forma unei sfere învelit într-o folie metalică în care se afla mercur.

Conform raportului de expertiză din 26.05.2016, s-a concluzionat că, substanța de culoare cenușie cu prezența incluziunilor de culoare galbenă transmisă investigatorului sub acoperire la 05.05.2016, reprezintă material nuclear - Uraniu sărăcit U238, în cantitate de 2,47 g.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-2954 din 03.06.2016, s-a concluzionat că substanța lichidă, densă, de culoare sură cu luciu metalic, ridicată la 06.05.2016 de la cet. Busuioc Ion, reprezintă mercur metalic - Hg (hidragiu) aproximativ - 98,79 %, cu impurități de nichel, zinc și cupru aproximativ 1,2%, cantitatea de mercur metalic (Hg) constituie 40, 985 gr.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-3953 din 14.07.2016, s-a stabilit că, substanța lichidă, densă, de culoare sură cu luciu metalic, într-un recipient din sticlă transparentă astupat la gură cu un dop din cauciuc, ridicată la 22.06.2016 de la cet. Busuioc Ion, reprezintă mercur metalic Hg (hidragiu) aproximativ - 99, 35%, cu impurități de fier (aproximativ 0,65%). Cantitatea totală de mercur metalic Hg în recipientul prezentat, constituie 1 504 grame.

De către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatului Climenco Veaceslav au fost calificate în baza art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal - contrabanda, adică complicitate la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a substanțelor radioactive și toxice, otrăvitoare, eludându-se controlul vamal, ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de două sau mai multe persoane în proporții deosebit de mari, precum și în baza art.224 alin.(1) Cod penal - încălcarea regulilor de circulație a substanțelor, materialelor radioactive și toxice, adică încălcarea regulilor stabilite ce țin de păstrarea, transportarea, utilizarea substanțelor,

materialelor radioactive, toxice, acțiuni prin care s-a creat pericolul cauzării de daune esențiale sănătății populației sau mediului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.224 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „încălcarea regulilor de circulație a substanțelor, materialelor radioactive și toxice, adică încălcarea regulilor stabilite ce țin de păstrarea, transportarea, utilizarea substanțelor, materialelor radioactive, toxice, acțiuni prin care s-a creat pericolul cauzării de daune esențiale sănătății populației sau mediului”.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Climenco Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și art.224 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în temeiul art.84 alin.(1) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat că, analizând în cadrul cercetării judecătorești, în mod nemijlocit probele, prima instanță în mod ilegal și greșit a ajuns la concluzia că fapta incriminată - de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, nu a fost săvârșită de inculpat, ultimul fiind achitat.

Acuzatorul a reținut că, drept argumente care au stat la baza achitării lui Climeco Veaceslav, prima instanță s-a bazat pe faptul că nu au fost prezentate probe de către partea acuzării, care ar confirma faptul transportării și trecerii de către inculpatul Climeco Veaceslav, peste frontiera Republicii Moldova, a substanțelor radioactive și toxice”. Totodată, prima instanță a pus la dubiu declarațiile lui Rășină Serghei, indicând „fiind audiat în ședința de judecată martorul a dat doar declarații contradictorii și bazate pe presupuneri”.

Procurorul a evidențiat că, prima instanță a constatat „acuzarea de stat nu a prezentat probe directe care stabilesc vina inculpatului Climenco Veaceslav în complicitate la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a substanțelor radioactive și toxice”. Analizând argumentele invocate de prima instanță, care au stat la baza achitării lui Climenco Veaceslav, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, acuzarea a conchis că prima instanță, greșit a apreciat probele administrate, ba mai mult, nu a intrat în esența calificării faptelor incriminate de către acuzator, inculpatului Climenco Veaceslav.

Or, în conformitate cu învinuirea înaintată lui Climenco Veaceslav, i-a fost incriminată fapta „ complicitate prin contribuire l-a transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor toxice și otrăvitoare fiind calificată în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, partea acuzării i-a incriminat inculpatului Climenco Veaceslav, nu faptul de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova a materialelor radioactive și otrăvitoare,(autor a executării nemijlocite a laturii obiective a infracțiunii incriminate), dar contribuirea prin orice mijloace și modalități, la trecerea de către alte persoane care până la moment nu au fost identificate de organul de urmărire penală, l-a transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în

acest scop, substanțe radioactive (uraniu) în cantitate de 55 gr. și substanțe toxice/otrăvitoare (mercur) în cantitate de 3 kg, în sumă totală de 400 000 euro.

Astfel, în baza probelor prezentate de partea acuzării și cercetate în mod nemijlocit în prima instanță, acuzarea a susținut că s-a demonstrat cu certitudine faptul că Climenco Veaceslav, a contribuit și este complice al infracțiunii incriminate.

Faptul dat, a fost demonstrat de acuzare în baza declarațiilor depuse de martorul Rășină Serghei din care rezultă că „Climenco Veaceslav, a comunicat ”că le-a adus de undeva de peste hotare, dar când, cum, în ce mod nu cunosc. Climenco nu i-a declarat în ce an a adus substanțele. Climenco Veaceslav i-a comunicat că substanțele au fost aduse în țară cu câțiva ani înainte de a face cunoștință cu el și le-a adus cu trenul. Substanțele au fost aduse cu trenul din Federația Rusă sau Ucraina, nu din Europa, din câte țin mite”.

Totodată, acuzarea a menționat că prima instanță se contrazice pe sine, or, pe de o parte îl recunoaște vinovat pe inculpatul Climeco Veaceslav, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.224 alin.(1) din Codul penal, pe când achită inculpatul pe art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal. Mai mult, infracțiunea incriminată lui Climenco Veaceslav, de la art.224 alin (1) din Codul penal, rezultă din infracțiunea de contrabandă prevăzută de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal și incriminată inculpatului.

În asemenea circumstanțe, acuzarea consideră că, pe deplin a demonstrat, în baza probelor administrate, vinovăția lui Climenco Veaceslav, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, iar prima instanță ilegal a achitat inculpatul pe acest capăt de acuzare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în partea achitării inculpatului Climenco Veaceslav pe art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Climenco Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi ia fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, a fost stabilit inculpatului Climenco Veaceslav, prin cumul total al pedepselor stabilite, pedeapsă definitivă pe un termen de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, conform căroră, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că Climenco Veaceslav, în perioada anului 2015, prin înțelegere prealabilă și de comun cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând intenționat și urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă a substanțelor radioactive (uraniu), care conform prevederilor art.4 al Legii RM nr.132 din 08.06.2012 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare și radiologice și art.134⁸ Cod penal, uraniul reprezintă material radioactiv, iar prin material radioactiv se înțelege - orice material, în orice stare de agregare, care prezintă fenomenul de radioactivitate, inclusiv deșeurile radioactive; și a substanțelor toxice/otrăvitoare (mercur), care conform Anexei nr.1 al Hotărârii de Guvern nr.637 din 27.05.2003,

privind controlul transportării transfrontaliere a deșeurilor și eliminării acestora, reprezintă substanță toxică, care a contribuit la transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, substanțe radioactive (uraniu) în cantitate de 55 gr. și substanțe toxice/otrăvitoare (mercur) în cantitate de 3kg.

Instanța de apel a reținut că, prin acțiunile sale intenționate Climenco Veaceslav, a comis infracțiunea prevăzută la art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, cu semnele calificative - contrabanda, adică complicitate la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor radioactive și toxice, otrăvitoare, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Subsecvent, instanța de apel a considerat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Cod de procedură penală. Totodată, a explicat că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Climenco Veaceslav, pe acuzarea de comitere a infracțiunii stabilite de art.art.42 alin. (5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a indicat că inculpatul Climenco Veaceslav, în prima instanță, nu s-a prezentat în ședințele de judecată începând cu data de 04.07.2018, nu a informat instanței de judecată motivele neprezentării și nu a adresat careva cereri de amânare, iar fiind întreprinse acțiuni în vederea aducerii forțate a lui nu sau soldat cu careva rezultate, astfel s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, fapt confirmat și prin raportul colaboratorului de poliție a SP 2 a IP Botanica mun. Chișinău, Vladimir Croitor, potrivit căruia inculpatul nu este posibil de stabilit, deoarece nu se află la locul de trai, motiv din care prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18.12.2018, s-a dispus anunțarea în căutare a lui Climenco Veaceslav.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, Climenco Veaceslav s-a eschivat sistematic de la prezentarea în ședințele de judecată, precum și de faptul că la data de 15.01.2019, în privința acestuia a fost intentat dosarul de căutare nr.2018010388, prima instanță a decis examinarea cauzei în lipsa inculpatului. Consecvent, în ședința instanței de apel, inculpat, la fel nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare repetat.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorilor și indică că inculpatul Climenco Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor toxice, otrăvitoare, radioactive eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, de două sau mai multe persoane.

În această ordine de idei, instanța de apel denotă că, nu pot fi reținute ca plauzibile argumentele primei instanțe în partea în care a conchis că inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, or instanța nu a apreciat corespunzător probele din dosar.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță, eronat a apreciat probele administrate. Mai mult, nu a intrat în esența calificării faptelor incriminate de către acuzator, inculpatului Climenco Veaceslav. Or, în conformitate cu învinuirea înaintată, lui Climenco Veaceslav i-a fost incriminată fapta de complicitate prin contribuire la-

transportarea și trecerea peste frontiera vamală a substanțelor toxice și otrăvitoare, fiind calificată în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, partea acuzării i-a incriminat inculpatului Climenco Veaceslav, nu faptul de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova a materialelor radioactive și otrăvitoare, (autor a executării nemijlocite a laturii obiective a infracțiunii incriminate), dar contribuirea prin orice mijloace și modalități, la trecerea de către alte persoane care până la moment nu au fost identificate de organul de urmărire penală, l-a transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin metoda eludării controlului vamal și ascunderii în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, substanțe radioactive (uraniu) în cantitate de 55 gr. și substanțe toxice/otrăvitoare (mercur) în cantitate de 3 kg, în sumă totală de 400 000 euro.

Astfel, în baza probelor prezentate și cercetate în mod nemijlocit în prima instanță, s-a demonstrat cu certitudine faptul că, Climenco Veaceslav a contribuit și este complice a infracțiunii incriminate.

Instanța de apel nu poate reține solicitarea procurorului indicată din cererea de apel, prin care solicită ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) și d) Cod penal, or însuși procurorul, prin susținerile verbal, (f.d.75-88, vol. IV), a solicitat recalificarea acțiunilor incriminate inculpatului Climenco Veaceslav, în temeiul prevederilor prevăzute de art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, excluzând calificativul de la litera d) de la alineatul (5) al art.248 Cod penal și anume ”în valoarea sumei drepturilor de import care depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”.

În plus, la data expedierii cauzei în prima instanță, art.248 Cod penal a suportat modificări, astfel, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr.179 din 26.07.2018 (în vigoare 17.08.2018) Monitorul Oficial nr.309-320 art.498 din 17.08.2018, s-a stabilit că, în dispoziția alin.(5) - litera d) va avea următorul cuprins:”d) în valoarea sumei drepturilor de import care depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei,”. Mai mult, la materialele cauzei nu a fost anexată nici o probă care ar stabili cuantumul drepturilor de import prin care s-ar fi prejudiciat bugetul de stat.

Prin urmare, deși fapta inculpatului la momentul examinării cauzei se încadrează în baza art.248 alin.(7) Cod penal, instanța de apel a încadra acțiunile lui Climenco Veaceslav în baza art.248 alin.(5) lit. b) Cod penal, în vigoare de până la modificările operate prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr.179 din 26.07.2018, or, sancțiunea prevăzută de legiuitor la art.248 alin.(7) Cod penal, este mai aspră.

4.2. La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a reținut gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 Cod penal, fiind atribuit la categoria infracțiunilor grave.

Consecvent, instanța de apel a indicat că în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului Climenco Veaceslav, adică împrejurări care reflectă stări, calități sau situații legate de infracțiune sau de infractor, care atenuază răspunderea penală, de către instanța de apel nu au fost stabilite. Iar, circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, în privința inculpatului s-a reținut

săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

La fel, instanța de apel a stabilit că inculpatul la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Astfel, ținând cont de sancțiunea art.248 alin.(5) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei, raportată la circumstanțele reale și persoanele ale inculpatului, instanța de apel a considerat echitabil și proporțional de aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani închisoare.

Raportând prevederile legale nominalizate supra la celelalte dispoziții a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iunie 2019, conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cerințelor, avocatul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de apel a fost dată o apreciere arbitrară a probelor, or, s-a constatat cu certitudine lipsa probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei și veridicității în susținerea învinuirii lui Climenco Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, iar instanța de apel urma să mențină soluția de achitare a lui Climenco Veaceslav.

Verificând sub aspectul legalității adoptării sentinței, apărarea consideră că instanța de apel urma să constate că probelor prezentate de partea acuzării și cercetate în mod nemijlocit în prima instanță, nu au demonstrat cu certitudine faptul că, Climenco Veaceslav a contribuit și este complice a infracțiunii incriminate de contrabandă.

Prin sentință corect au fost apreciate critic declarațiile martorului Rășină Serghei în raport cu învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, or, aceste declarații nu demonstrează culpabilitatea lui Climenco Veaceslav. Prin rapoartele de expertiză, stenogramele comunicărilor interceptate, măsurile speciale de investigații - se poate desprinde că Climenco Veaceslav s-a ocupat de organizarea transportării substanței radioactive și substanței toxice pe teritoriul mun. Chișinău, iar de transportarea și trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, se ocupau alte persoane care nu au fost identificate de către organul de urmărire penală, dovada fiind și ordonanța procurorului din 03.08.2016 de disjungere din cauza penală 2015028059 a materialelor în privința persoanelor neidentificate într-o altă cauză penală cu nr.2016898016.

De asemenea, apărarea a remarcat că, acuzatorul de stat nu a probat întrunirea elementelor infracțiunii de contrabandă imputate lui Climenco Veaceslav, care se caracterizează prin intenție directă în complicitate la trecerea peste frontiera vamală a substanțelor radioactive și toxice, otrăvitoare, eludându-se controlul vamal.

Prin urmare, apărarea consideră că condamnatul Climenco Veaceslav nu a avut intenția directă sau indirectă și nici scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor radioactive și toxice, otrăvitoare, eludându-se controlul vamal, fapt ce se confirmă prin întreg probatoriu al cauzei penale.

Totodată, consideră că în prezenta cauză penală toate dubiile instanța de recurs urmează să le interpreteze în favoarea condamnatului Climenco Veaceslav.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.

1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că „ hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul Climenco Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că, inculpatul Climenco Veaceslav urmează a fi achitat din lipsa probelor în susținerea învinuirii imputate ultimului, Colegiul penal punctează că, acestea reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată. Or, în decizia instanței de apel (pct.4 din prezenta decizie) se regăsesc argumente-motivări ce combat poziția apărării și care sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate în instanța de apel, care se acceptă de instanța de recurs și nu contravin practicii CtEDO.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe. Acesta este un argument invocat în

mod declarativ, or, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei instanța de apel și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. La acest capitol, Colegiul penal nu poate accepta această versiune, or, aceasta contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost admise argumentele apelantului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe examinat, verificat, descris și apreciat corect de instanța de apel în decizia sa.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și astfel nu pot fi considerat ca un motiv legal sub aspectul casării hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificate argumente în susținerea temeiului invocat. Or, în argumentele avocatului nu se regăsește calificarea pe care o consideră ca fiind corectă pe capătul de acuzare în baza art.42 alin.(5), 248 alin.(5) lit. b) Cod penal.

Subsecvent, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține

motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate și prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Climenco Veaceslav xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie